

Kerbela Katliamı Niçin Oldu Kerbeladan Sonra Neler Yaşandı 14 Bölüm

– Sami Biber · 28 Ağustos 2022

KERBELA KATLIAMI NİÇİN OLDU? KERBELA'DAN SONRA NELER YAŞANDI?---14. BÖLÜM--

Hz. Hüseyin, Kufe'de olan bitenden habersiz ve tüm "Bari aileni götürme! Onlar burada kalsın!" ısrarlarına rağmen ailesinin tamamını da yanına alarak Kufe yollarına düştü.

Yolda meşhur şair Ferz dak Hz. Hüseyin'e "Gitme ya İmam ! Kufelilerin yürekleri seninle ama bilekleri Yezid'le."Dedi ama bu sözler ve onu Kufe'ye gitmekten vazgeçirme çabaları boşunaydı.

Herşeye rağmen Hz. Hüseyin yola çıktığında yanında 500 civarında insan vardı. Ancak bu maiyet Hz. Hüseyin ilerledikçe azalmaktaydı. Öyle ki bir gecede yüzlercesi birden sanki buhar olup uçtular bir gece vakti. Yola çıkarken her birisi oldukça cesur(!) olan insanlar yolculuk esnasında Hz. Hüseyin'le birlikte olmanın kendilerine maddi hiç bir menfaat sağlamayacağı düşüncesiyle onu terk etmişlerdi. Hz. Hüseyin ise böyle bir ortamda bile yanında bulunan bir kaç kişiye "içinizde borcu olan varsa geri dönsün. Ben borçlu biri yanımda olarak savaşa girmek istemem" Diyordu.

Hz. Hüseyin yolda amcasının oğlu Müslim bin Akil'in şehid edildiğini öğrenmesine rağmen yola devam ederken Kufe Valisi Ubeydullah bin Ziyad, komutanlarından Hür bin Yezid'e "Hüseyin'i suya ve yeşillığe ulaşamayacağı bir yerde durdurun orada konaklamak zorunda kalsın." Diye emretti.

Ubeydullah bin Ziyad'ın tarif ettiği yer tam olarak Kerbela'ydı.

Hür bin Yezid, önce Hz. Hüseyin'e adeta yalvardı "Lütfen geri dön" diye. Çünkü Hz. Hüseyin geri dönmezse ordu komutanı olarak yapak zorunda kalacağı şey hiç içine sinmiyordu.

Hz. Hüseyin'in bu teklifi de reddetmesi üzerine Hür bin Yezid, Hz. Hüseyin ve maiyetindeki yetmiş iki kişiyi tamamen kuşattı ve onların suya ulaşmasını tamamen engelledi. Hz. Hüseyin ve yanındakiler müthiş bir su sıkıntısı ile karşı karşıya kalmıştı.

Susuzkuktan ölme derecesine gelen Hz. Hüseyin, melül gözlerle "Babam bana bir yudum su bulabilir mi acaba?" der gibi kendisine bakan bir- iki yaşındaki oğlu Abdullah'ı alarak çadırdan çıktı ve "Allah rızası için bari bu yavruya bir yudum su verin. O tamamen suçsuz günahsızdır" Dediği anda Esedoğullarından bir zalimin fırlattığı ok zavallı bebeğin gırtlığına saplandı.

Bu manzarayı gören Hür bin Yezid iliklerine kadar titredi. Hz. Hüseyin'in karşına geçip Abdullah bin Ziyad tarafından kandırıldığını, kendisine sadece Hz. Hüseyin'in geri döndürülme emri verilmişken özel katillere ailesiyle birlikte yok edilme emri verildiğini söyleyip af diledi tevbe etti ve Hz. Hüseyin'den helallik diledi. Sonrasında komutası altındaki ordudan sadece otuz kadarının da kendisine katılmasıyla Hz. Hüseyin'in yanında yer aldı (Hür bin Yezid ve bu otuz kişi ölene kadar Hz. Hüseyin'e sadık kaldılar ve hepsi Kerbela'da şehid oldular.)

Hür bin Yezid'in, Hz. Hüseyin tarafına geçmesi üzerine Kufe Valisi Ubeydullah bin Ziyad ordunun başına bir başka komutan tayin etti: Cennetle müjdelenen on kişiden biri olan Sa'd İbni Ebi Vakkas'ın oğlu Ömer bin Sa'd.

Peki Ubeydullah Bin Ziyad'a "Ömer bin Sa'd'ı ordu komutanı yapalım ve Hz. Hüseyin'i ona öldürtelim" aklını kim verdi? En az Ubeydullah bin Ziyad kadar zalim ve acımasız olan Şimr İbni Zülcevşen idi.

Şeytan'ın bile aklına gelmeyen bir akılla 4000 kişilik ordusuyla Rey şehrinde çıkan bir isyanı bastırmakla görevlendirilmiş Ömer bin Sa'd'ı yolundan çevirip Kerbela'ya yönlendirdiler. Evet, plan şeytaniydi çünkü Hz. Hüseyin'i cennetle müjdelenmiş bir kişinin oğlu öldürürse hiç kimse böyle bir katliama itiraz etmez diye düşünüyorlardı.

Ömer bin Sa'd, kendisine Hz. Hüseyin'i öldürme emri gelince " Ben öldürmesem Şimr ibni Zülcevşen öldürecek ve Valiliği o kapacak. Hüseyin her halukarda öldürüleceğine göre ben öldüreyim de valiliği ben kapayım" gibi tamamen şerefsizce bir mantık yürüttü. Evet..Bu kişinin cennetle müjdelenmiş bir sahabenin oğlu olduğunu tekrar hatırlatalım.

Bu arada "kim bu Şimr ibni Zilcevşen?" diye soracak olursanız? Bu şerefsiz mahluk, öncesinde Hz. Ali taraftarıdır. Hatta Siffin savaşında Muaviye'ye karşı Hz. Ali'nin yanında yer almıştır. Ancak ondaki şeytani zekayı kavrayan Yezid'in ya da danışanlarının tavsiyesiyle - çeşitli makam ve servet vaatleriyle- Kerbela öncesinde Yezid'in köpeklerinden biri olmuştur.

Sa'd bin Ömer ,4000 kişilik ordusuyla Hz. Hüseyin ve yanındakileri kuşattı ve yine onları bir yudum suya mahrum bıraktı.

Evet.. 10 Ekim 680 Çarşamba veya Hicri Takvime göre 10 Muharrem 61 Tarihinde Hz. Hüseyin sabah namazı kılmak ve kıldırılmak için imam olarak cemaatinin önüne geçti.

Hz. Hüseyin'in namaz kıldıracağını gören onu kuşatmış olan ordudaki pek çok asker de bir ehl-i beytin arkasında namaz kılmanın hazzını tadmak ve namazlarının sahih olması için- bir kaç saat sonra öldürecekleri- Hz. Hüseyin'in arkasına geçip el bağladılar ve onun imamlığında sabah

namazını kıldılar. Bu, gerçekten aklın mantığının kabul edeceği bir şey değildi. Ama Kerbela zaten her yönüyle aklın mantığının kabul edebileceği bir olay değildi.

Namaz biter bitmez Ömer bin Sa'd direkt saldırı emri verdi ordusuna.

Pek çoğu Kufeli olan 4000 asker, Hür bin Yezid ve askerleri de dahil olmak üzere sadece 100 kadar insandan oluşan Hz. Hüseyin kuvvetlerine saldırıya geçtiler.

Hz. Hüseyin ve yanındakilerin üzerine ok yağdırıyordu Ömer bin Sa'd'ın ordusu.

Kısa süre içinde savaş meydanında Hz. Hüseyin taraftarı olarak sadece Hz. Hüseyin'in kendisi kalmıştı. Diğer savaşanların hepsi şehit olmuştu.

Hz. Hüseyin'e ilk kılıç darbesi Malik bin Bişr adlı bir hainden geldi. Onun arkadan kafasına indirdiği darbeye Hz. Hüseyin'in başı kanlar içinde kaldı ve bir süre yerde oturmak zorunda kaldı.

İşte o anda hiç kimse ona dokunmadı her nedense. Hz. Hüseyin o dakikada düşmanlarından kendisine bir yudum su vermelerini istedi. Karşı taraftan biri insafa gelip bir bardak su verdiğinde ve Hz. Hüseyin tam bu suyu dudaklarına götürdüğü anda Hüseyin bin Nümeyir adındaki bir başka mel'un Hz. Hüseyin'i çenesinden okladı.

Bu arada savaş meydanında Şimr ibni Zilcevşen " Öldürsenize. Daha ne bekliyorsunuz? Öldürün ki ihsanlara gark edelim sizi." Diye çılgınlar gibi bağırsa da Hz. Hüseyin tek başına olduğu halde yanına yaklaşanı ikiye biçiyordu.

Ancak vücuduna saplanan 33 mızrak ve 34 ok sebebiyle artık savaşacak takati kalmamıştı.

Son gücünü toplayarak karşısındaki hainler sürüsüne seslendi:

" Ey ihanetçiler! Mektuplarda beni buraya davet eden siz değil miydiniz? Şimdi bana Yezid'e biat et diyorsunuz. Ben biat edecek olsaydım Medine'de biat ederdim. Siz de şahit olun Kerbela da şahit olsun zillet bizden uzaktır."

Şimr İbni Zülcevşen " Daha ne konuşturuyorsunuz? Öldürün." Diye bağırınca Sinan bin Enes adlı Kufeli bir hain, mızrağını Hz. Hüseyin'in sırtına sapladı ve bu mızrak darbesiyle Hz. Hüseyin son nefesini vererek şehid oldu.

Ancak Hz. Hüseyin'e yapılan zulüm onu öldürmekle sona ermemişti. Önce vali Ubeydullah bin

Ziyad'a sonra da haife Yezid'e Hz. Hüseyin'in öldürüldüğünü deliliyle ispat etmek için başının da kesilmesi gerekiyordu. Gerekmesine gerekiyordu ama o ana kadar Hz. Hüseyin'in ehl-i beytten olduğuna aldırmayan hainler şimdi onun başını keserlerse Allah'ın üzerlerine yağdıracağı lanetten korkuyorlardı.

Hz. Hüseyin'e öldürücü son darbeyi indiren Sinan bin Enes, kafası çalışmayan bir budala ve başka bir hain olan Havli bin Yezid'e, Hz. Hüseyin'in kafasını keserse büyük bir ihsana konacağını söyledi. Havli bin Yezid beyinsiz biri olsa da bu işe yanaşmayınca Sinan bin Enes bizzat kendisi Hz. Hüseyin'in başını kesti ve bu kesik başı Havli bin Yezid'e verip. "Al bunu Vali Ubeydullah bin Ziyad'a götür." dedi ve vaadlerle ikna ettiği Havli, Hz. Hüseyin'in kesik başını önce kendi evine götürüp karısına "Sana öyle bir hazine getirdimm ki bu hazine sayesinde artık ölünceye kadar krallar gibi yaşayacağız." Dedi. Ama karısı "Yazıklar olsun sana. Evimize ehl-i beytin kanıyla mı geldin? Dedi ve demekle de kalmadı Havli'yi boşadı...[İnşallah "kadın da erkeği boşayabiliyor muymuş?" diye soran olmaz]

Havli bin Yezid daha sonra doğruca Vali Ubeydullah bin Ziyad'ın huzuruna gitti ve Hz. Hüseyin'in kesik başını sundu ona.

Ubeydullah bin Ziyad, yüzünü buruşturdu ve sordu "Ey Havli bu başı sen mi kesttin?" Havli "Evet" diye cevap verince öfkeyle ayağa kalktı ve "Sen ne kötü bir şey yapmışsın. Yıkıl karşımdan." Diyerek onu kovdu.

Ama bu elbette ki bir tiyatro idi. Zira Ubeydullah daha sonra elindeki bir çubuk vasıtasıyla Hz. Hüseyin'in kesik başı ile oynamaya başladı. Bu arada "Ne güzel bir başı varmış. Ne güzel dişleri varmış" Diye dalga geçiyordu aklı sıra. [Aynısını daha sonra Yezid de yapacaktır.]

Peki Hz. Hüseyin öldürülmüş ve kafası kesilmiş olmasına rağmen ona yapılan zulüm sona ermiş miydi?

Hayır.

Hz. Hüseyin'in kafası kesildikten sonra cansız naaşı atlara çiğnetildi. Öyle ki etleri adeta satırdan geçmiş kıymaya kemikleri una dönmüştü.

Bu nasıl bir vahşet? Bu ne akıl almaz bir olay diye düşünüyorsunuz değil mi?

Daha da akıl almazını söyleyeyim o zaman.

Yok yok "Hocam ! Bundan daha aklın ve mantığın, insaf vicdan ve merhametin kabul

edemeyeceđi ne olabilir ki?" diye sormayın.

Hz. Hüseyin'e yapılan zulmü okudunuz. Bu zulüm bir kaç saat içinde olmuştu ve vakit öğle vaktiydi. Hz. Hüseyin'in katilleri, ellerinde Hz. Hüseyin'in kanı olduğu halde nehre indiler ve günlerdir Hz. Hüseyin'e bir yudumunu bile içirmedikleri suyla abdest alıp daha sonra üzerlerinde yine ehl-i beyt kanı olduğu halde öğlen namazına durdular. İşte bu olay başkasını bilmem ama benim nazarımda Hz. Hüseyin'in katlinden daha da acıydı.

Evet... Hz. Hüseyin feci şekilde katledilmişti. Peki her şey sona ermiş miydi? Bitmiş miydi İslam dünyasındaki bu vahşet?

Maalesef hayır. Hatta öyle bir vahşet yaşandı ki bu katliamdan sonra Kerbela'ya eş... Hatta Kerbela'dan bile daha vahşi daha acımasız...

Gelecek bölümde.